

สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

PROCEEDINGS

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 2

"การเมือง การบริหาร และสังคมในยุคดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืน"

21 - 22 มีนาคม 2562

ณ หอประชุมราชกาลที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คำนำ

เครือข่ายราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย 1) สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 2) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 3) โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และ โปรแกรมวิชาการเมืองและการปกครอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รวมทั้งเครือข่ายภาคีสมาชิกในทุกภาคส่วน ได้ร่วมกันจัดโครงการ “การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 2” เพื่อเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการและงานวิจัยในศาสตร์ต่างๆ ครอบคลุมกลุ่มการศึกษาทางด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ กฎหมาย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มอื่นๆ โดยเผยแพร่และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้สู่สาธารณชนในระดับภูมิภาคและระดับชาติสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทยภายใต้การผลิดงานวิชาการ งานวิจัย นวัตกรรมใหม่ๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางสังคมและประเทศชาติต่อไป

คณะกรรมการจัดการประชุมฯ

เมษายน 2562

สารบัญ (ต่อ)

20	“การจัดการปกครองสาธารณสุขแนวใหม่” : กระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมบริการ สุขภาพประชาชนในท้องถิ่นของโรงพยาบาลอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น นพพล อัครชาติ และ พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม	248
21	การจัดการผลงานลิขสิทธิ์ประเภทวรรณกรรมของพระสงฆ์ในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค 9 บุญเทียน แสนคำเอื้อง พิสิษฐ์ เจริญสุดใจ และ จิราภรณ์ เหลืองไพรินทร์	259
22	การประเมินโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต ประภาศรี อึ้งกุล	276
23	การประเมินความพร้อมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ด้านการวางแผนกำลังคนและด้านการ สรรหาและการคัดเลือกขององค์การหลังจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในธุรกิจ โรงแรม ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต เดชา สีดูกา และ รุ่งนภา อริยะพลปัญญา	286
24	การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ในการปกครองท้องถิ่นไทย ธานี จงยัง โสฬส ประสิทธิ์นอก และ ไกรศักดิ์ รักพินิจ	298
25	การศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการของพนักงานเซ็นทรัล ภูเก็ต ดาราเกตุ เพียรพุดมิก เดชา สีดูกา และ พิมพ์พจี พรหมเพ็ญ	316
26	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บัตรเครดิตธนาคารออมสิน ของผู้บริโภคในจังหวัดนครปฐม กิตติอำพล สุดประเสริฐ และ อนุช นามภิญโญ	326

กลุ่มกฎหมายและการเมือง

27	แนวทางการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ไทรภพ สุวรรณศรี	338
28	การวิเคราะห์แนวความคิดทางกฎหมายปกครองว่าด้วยอำนาจรัฐในรัฐสมัยพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ.2411-2453) ณัฏฐ์ เขียวงาม	353
29	บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560 รุ่งนภา เฟ่งรุ่งเรืองวงศ์	369
30	บทบาทในการจัดการความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐของผู้ตรวจการ แผ่นดิน ทิพสุตา ญาณภีร์	392

การประเมินโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต

Evaluation to Develop a Community project in the coastal area by integration
for Sustainable Development, Case study Phuket province

ประภาศรี อึ้งกุล

รองศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เพื่อประเมินติดตามการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่ม การสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม และการฟื้นฟูและพัฒนาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนเป้าหมาย ศึกษาวิจัยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสอบถาม การสัมภาษณ์ทั่วไป การสัมภาษณ์ระดับลึก และการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาในภาพรวมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่า ตำบลราไวย์ มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 17 โครงการ ผลที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ คือ เกิดการต่อยอดโครงการและเกิดกลุ่มใหม่ ได้แก่ กลุ่มอุรักลาโว้ย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพืชมานไพศาล กลุ่มบริการนำเที่ยว อาสาสมัครชายหาด และส่งเสริมอาชีพ กลุ่มประมงพื้นบ้านและเลี้ยงปลาบ้านเกาะโหล่น และกลุ่มขนมบ้านไสยวน ตำบลรัชฎา มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 17 โครงการ ผลที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ คือ เกิดกลุ่มใหม่ ได้แก่ กลุ่มกึ่งแก้วรีไซเคิล กลุ่มส่งเสริมอาชีพเลี้ยงปูดำและปลาตุกทะเล (ชนิดบ่อดิน) กลุ่มชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านกู่กู่ เกิดการ "ออม" มีการหมุนเวียนเงินเข้ากลุ่ม ช่วยเหลือกัน หนี้สินนอกระบบลดลง ใช้วิธีกู้เงินจากกลุ่ม ไม่มีดอกเบี้ย และเกิดการมีส่วนร่วมจากภาคท้องถิ่น ตำบลป่าคลอก มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 15 โครงการ ผลที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ คือ ลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มภายในชุมชน พัฒนากลุ่มเดิมให้เข้มแข็ง ทำงานได้ต่อเนื่อง พื้นตัวกลับมาทำงานเป็นกลุ่มอีกครั้ง และภาคประชาชนให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกัน

คำสำคัญ : ประเมินโครงการ พื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน พัฒนาอย่างยั่งยืน

Abstract

The purposes of the research were to evaluate to promote the community by grouping people, strengthen those groups, to develop the potential of the groups and to restore and develop the state of the society and economy of the target community.

The results of the study on the Development projects revealed through Quantitative and Qualitative research was found as follows; Rawai district had a grouping to make other projects 17 in total which the result in Qualitative research was continuing a project and making a new groups including Urak Lawoi group, Pimanpisan Community Enterprise, Tour service, beach volunteers and Career promotion, local fishing group and Raising fish at Ban Lone island and a

group to make snacks at Ban Saiyuan. Rasada district had a grouping to make other projects 17 in total which the result in Qualitative research was to make new groups including Kingkaew Recycled group, Career Promotion for raising black crabs and Sea Catfish (Pond soil type). In addition, the Mangrove conservation community group at Ban Kuku was responsible for "Saving" which circulated funds in the groups, helped others, decreased informal Debt and created the method for loaning money by groups with no interest through participation from the region section. Pakhlok district had a grouping to make other projects 15 in total which the result in Qualitative research was to reduce conflict between groups in the community, strengthen the groups, to work continually, to regain respect for the importance of teamwork.

Keywords: evaluation, the coastal area by integration, sustainable development

1. บทนำ

โครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 โดยอยู่ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นหนึ่งใน 4 องค์กรที่ได้รับการสนับสนุนจากทางสหภาพยุโรปและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ได้แก่ มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย สถาบันคีนันแห่งเอเชีย มูลนิธิริรักษ์ไทย และสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน ทำงานร่วมกันในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยสึนามิ ภายใต้ระยะเวลาทั้งสิ้น 18 เดือน เกิดการระดมความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ จังหวัดภูเก็ต มีการช่วยเหลือใน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลรัชฎา ตำบลราไวย์ และตำบลปากคอก เพื่อพัฒนา ส่งเสริมสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม การเพิ่มรายได้ และกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และการสร้างเครือข่าย โดยมุ่งเน้นไปในส่วนของ การเกษตร การท่องเที่ยว และการประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้ จะเน้นการผลักดันให้ชุมชนเป็นหลักในการวางแผน การขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนของตนเอง การดำเนินการจะเป็นไปเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทุกด้านของกลุ่มเป้าหมาย มีความเชื่อว่าสังคมที่แข็งแกร่งจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงมีกิจกรรมของ ทั้งด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการสร้างรายได้ การพัฒนาฝีมือ การรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็ง การแลกเปลี่ยนและการสร้างเครือข่าย โดยจะมีจุดรวมที่การรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน โครงการนี้จะช่วยเหลือให้เกิดสังคมที่สุขภาพแข็งแรงทั้งด้านร่างกาย และด้านการเงิน ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้อย่างยั่งยืน ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการช่วยเหลือจากภายนอกในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อประเมินติดตามการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่ม การสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง
- 2.2 เพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม การฟื้นฟูและพัฒนาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนเป้าหมาย

2.3 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างเครือข่าย และผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบข้อมูลการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.2 เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหลายระดับ มีการบูรณาการพหุภาคีที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมดำเนินการประเมินโครงการ เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน

3.3 สร้างนักวิจัยใหม่ในพื้นที่ศึกษา บูรณาการกับการเรียนการสอน

4. ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาวิจัยประเมินโครงการพื้นที่ดำเนินโครงการและกลุ่มเป้าหมายดังนี้

4.1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนราไวย์ เกาะโฮตน บางคนที่ล่าง บางคนที่บน

4.2 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนกูกู กิ่งแก้ว โหนดทรายทอง เกาะสิเหร่ แสนสุข

4.3 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนบ้านพารา ยามู ป่าคลอก บางโรง

5. วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยประเมินโครงการ วิธีการศึกษาวิจัยที่ใช้ได้แก่ ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ทั่วไป (Interview) การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus group)

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1) ผู้นำชุมชนหรือผู้นำกลุ่มต่างๆ ของชุมชน ผู้นำหรือตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานจังหวัดภูเก็ต

2) สมาชิกกลุ่มต่างๆ ของชุมชนในพื้นที่ดำเนินการตามโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน จังหวัดภูเก็ต

3) คณะทำงานของมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย

4) นักวิชาการ วิทยากร ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน จังหวัดภูเก็ต

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) ผู้นำชุมชนหรือผู้นำกลุ่มต่างๆ ของชุมชน ผู้นำหรือตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานจังหวัดภูเก็ต จำนวน 3 ตำบล คือ ตำบลรัชฎา ตำบลราไวย์ และตำบลป่าคลอก ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกศึกษาชุมชนของแต่ละตำบลดังนี้

(1) ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนราไวย์ เกาะโหลน บางคนทีล่าง บางคนทีบน ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน ผู้นำกลุ่ม จำนวน 17 คน

(2) ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนกู่กู่ กิ่งแก้ว โหนดทรายทอง เกาะสิเหร่ แสนสุข ผู้นำชุมชน จำนวน 6 คน ผู้นำกลุ่ม จำนวน 17 คน

(3) ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนบ้านพารา ยามู ป่าคลอก บางโรง ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน ผู้นำกลุ่ม จำนวน 15 คน

2) สมาชิกกลุ่มต่างๆ ของชุมชนในพื้นที่ดำเนินการตามโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน จังหวัดภูเก็ต จำนวน 3 ตำบล คือ ตำบลรัชฎา ตำบลราไวย์ และตำบลป่าคลอก ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกศึกษาชุมชนของแต่ละตำบลดังนี้

(1) ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนราไวย์ เกาะโหลน บางคนทีล่าง บางคนทีบน จำนวน 60 คน

(2) ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนกู่กู่ กิ่งแก้ว โหนดทรายทอง เกาะสิเหร่ แสนสุข จำนวน 40 คน

(3) ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ในชุมชนบ้านพารา ยามู ป่าคลอก และบางโรง จำนวน 61 คน

3) คณะทำงานของมูลนิธิอีอีพีวีรีค ประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ ผู้จัดการมูลนิธิฯ เจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ และผู้ประสานงานในพื้นที่ 3 ตำบลของมูลนิธิฯ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 8 คน

4) นักวิชาการ วิทยากร ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน จังหวัดภูเก็ต ได้แก่ นักวิชาการ วิทยากร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และวิทยากรในชุมชน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 16 คน

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.1 การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2.2 การสัมภาษณ์ทั่วไปกับสมาชิกกลุ่มต่างๆ ของชุมชนในพื้นที่ดำเนินการตามโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสาน จังหวัดภูเก็ต จำนวน 161 คน

5.2.3 การสัมภาษณ์ระดับลึกกับผู้นำชุมชนหรือผู้นำกลุ่มต่างๆ ของชุมชน ผู้นำหรือตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานจังหวัดภูเก็ต จำนวน 49 คน และคณะทำงานของมูลนิธิอีอีพีวีรีค ประเทศออสเตรเลีย จำนวน 8 คน

5.2.4 การสนทนากลุ่มกับนักวิชาการ วิทยากร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และวิทยากรในชุมชน จำนวน 16 คน

5.3 ขั้นตอนการดำเนินงานศึกษาวิจัย

มีขั้นตอนการดำเนินงานศึกษาวิจัย แบ่งเป็น 9 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ประชุม เตรียมความพร้อมทีมงานวิจัย และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 ศึกษาบริบทพื้นที่/ชุมชน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนา

ระยะที่ 3 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประเมินโครงการพัฒนา

ระยะที่ 4 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน/บุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประเมินโครงการพัฒนา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการพัฒนาต่างๆ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ตำบล

ระยะที่ 5 ศึกษาวิจัยภาคสนาม โดยดำเนินการวิจัยประเมินโครงการพัฒนาซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมูลนิธิอีอีอีวีเวิลด์ ประเทศออสเตรเลีย และมีการดำเนินงานตามกิจกรรมที่ระบุในโครงการแล้ว

ระยะที่ 6 ดำเนินการสนทนากลุ่มคณะบุคคลที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ทั่วไปบุคคลที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ระดับลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก

ระยะที่ 7 ศึกษาวิจัยภาคสนาม โดยดำเนินการวิจัยประเมินโครงการพัฒนาซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมูลนิธิอีอีอีวีเวิลด์ ประเทศออสเตรเลีย และมีการดำเนินงานตามกิจกรรมที่ระบุในโครงการแล้ว

ระยะที่ 8 ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยโปรแกรม SPSS และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ทั่วไป และการสัมภาษณ์ระดับลึก

ระยะที่ 9 รวบรวม เรียบเรียงข้อมูล จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และส่งรายงานวิจัยประเมินโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัดภูเก็ต

5.4 วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักวิจัยได้สร้างและตรวจสอบเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

5.4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักวิจัยได้ดำเนินการสำรวจและศึกษาเอกสารทางวิชาการ งานวิจัยคุณภาพที่เกี่ยวข้องและได้สร้างแบบสัมภาษณ์ทั่วไป แบบสัมภาษณ์ระดับลึก แบบสนทนากลุ่ม

5.4.2 ปรีกษาผู้เชี่ยวชาญและคณะที่ปรึกษา นักวิจัยนำแบบสัมภาษณ์ทั่วไป แบบสัมภาษณ์ระดับลึก แบบสนทนากลุ่ม ไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญและคณะที่ปรึกษา เพื่อดำเนินการตรวจสอบก่อนการทดสอบ (Pretest)

5.4.3 ทดสอบแบบสัมภาษณ์ทั่วไป แบบสัมภาษณ์ระดับลึก แบบสนทนากลุ่ม นำมาทดสอบกับประชาชนที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง กระทำซ้ำจนมีความมั่นใจในเครื่องมือ

5.4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ทั่วไป แบบสัมภาษณ์ระดับลึก แบบสนทนากลุ่ม ภายหลังจากการทดสอบ มีการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญคณะที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ทั่วไป แบบสัมภาษณ์ระดับลึก แบบสนทนากลุ่ม

5.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.5.1 มีแนวทางการสนทนากลุ่มในการวิจัยประเมินโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน แบ่งออกเป็น 6 ข้อ

5.5.2 มีแนวทางการสัมภาษณ์ทั่วไป สัมภาษณ์ระดับลึก แบ่งออกเป็น 7 ข้อ

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.6.1 การจัดทำและการจัดเก็บข้อมูล เป็นการถอดคำพูดจากข้อมูลที่ได้รับ นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ จัดระบบข้อมูล รวบรวม เรียบเรียง จัดพิมพ์เป็นเอกสาร

5.6.2 การตีความหมายจากข้อมูลที่ถอดคำพูด แบ่งกลุ่มของข้อมูลที่มีความคล้ายกันไว้ด้วยกัน

5.6.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม เกิดการรวบยอดความคิดให้มีความชัดเจน

5.6.4 วิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญ และวิเคราะห์หาบทสรุปร่วมกัน

การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation) ด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ นั้น มีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่าได้ข้อค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง ด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) เป็นการตรวจสอบจากผู้วิจัย หรือผู้เก็บข้อมูลต่างคนกันว่า ได้ค้นพบที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบ ว่าข้อค้นพบที่ได้มา มีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง ด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) เป็นการตรวจสอบว่าถ้ามีการใช้ทฤษฎีที่หลากหลายแล้ว ข้อมูลที่ได้มาเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ถ้าผู้วิจัยพบว่า ไม่ว่าจะนำทฤษฎีใดมาใช้ ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง และด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูล โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเลือกเจาะลึกไปยังผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นรายบุคคลใช้วิธีการ สัมภาษณ์ระดับลึก และในขณะเดียวกันก็มีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

6. สรุปผลการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ พบว่า

6.1 ผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาในภาพรวมเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลที่เกิดขึ้นเชิงปริมาณ

ตำบลราไวย์ มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 17 โครงการ **ตำบลรัชฎา** มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 17 โครงการ **ตำบลป่าคโลก** มีการรวมกลุ่มจัดทำโครงการต่างๆ จำนวน 15 โครงการ

ผลที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ

ตำบลราไวย์ เกิดการต่อยอดโครงการ ได้แก่ การดำน้ำ เกิดกลุ่มใหม่ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มอนุรักษ์ราไวย์ เกิดการรวมกลุ่มกันภายในชุมชน สร้างอาชีพให้กับชุมชน ได้แก่ ชุมชนเกาะโหล่น อาชีพ Home stay อาชีพประมงพื้นบ้าน อาชีพบริการนักท่องเที่ยวเดินภูเขา พัฒนากลุ่มเดิมให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน ได้แก่ ชุมชนหมู่ที่ 4 ซึ่งเป็นกลุ่มเดิมร้อยละ 90 สร้างการมีส่วนร่วม บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน ได้แก่ ชุมชนหมู่ที่ 5 โครงการช่วยประสานงานทำทะเบียนเรือ เกิดกลุ่มใหม่ ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพืชมานไพศาล กลุ่มบริการนำเที่ยวอาสาสมัครชายหาดและส่งเสริมอาชีพ กลุ่มประมงพื้นบ้านและเลี้ยงปลาบ้านเกาะโหล่น และกลุ่มขนมบ้านไสยวน สร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นในชุมชน ภายหลังจากมูลนิธิฯ เข้ามาทำงานร่วมด้วย ให้การเอาใจใส่ ชาวบ้านมีขวัญและกำลังใจในการทำงานเพิ่มขึ้น **ตำบลรัชฎา** คือ สร้างกลุ่มใหม่ ได้แก่ กลุ่มกึ่งแกวรีไซเคิล กลุ่มส่งเสริมอาชีพเลี้ยงปูดำและปลาตุกทะเล (ชนิดบ่อดิน) กลุ่มชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านกู่กู่ เกิดกระบวนการเรียนเป็น “กลุ่ม” มากขึ้น ระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม ระหว่างกลุ่มกับรัฐ เกิดการ “ออม” มีการหมุนเวียนเงินเข้ากลุ่ม ฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน หนี้สินนอกระบบลดลง ใช้วิถีกู้เงินจากกลุ่ม ไม่มีดอกเบี้ย เกิดแนวคิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เกิดการมีส่วนร่วมจากภาคท้องถิ่น **ตำบลป่าคโลก** คือ เกิดกระบวนการสร้างคน ลด

ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มภายในชุมชน พัฒนากลุ่มเดิมให้เข้มแข็ง ทำงานได้ต่อเนื่อง พี่นตัวกลับมาทำงานเป็นกลุ่มอีกครั้ง ประชาชนให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกัน

6.2 ผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัดภูเก็ต ในรายประเด็น

6.2.1 ผลการดำเนินงาน ประเด็นการสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม พบว่า **ตำบลรัชฎา** เกิดการสร้างกลุ่มใหม่ ได้แก่ กลุ่มกึ่งแกวรีไซเคิล กลุ่มส่งเสริมอาชีพเลี้ยงปูดำและปลาตุกทะเล (ชนิดบ่อดิน) กลุ่มชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านกุกู โดยมีการนำเสนอความคิด ให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มกันทำงาน มีการสร้างกลุ่มใหม่ให้เข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพกลุ่ม โดยการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม การศึกษาดูงาน กรณีของกลุ่มเก่า มีการสร้างกลุ่มใหม่ให้เข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพกลุ่ม โดยศึกษาบริบทของกลุ่มว่ามีความเป็นมาของการเกิดกลุ่มอย่างไร ผลการดำเนินงานของกลุ่มเป็นอย่างไร ต้องการความช่วยเหลือด้านใดบ้าง สร้างการมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมอบรมสัมมนา กระตุ้นให้เกิดการกลับมาช่วยกันทำโครงการพัฒนาของกลุ่ม **ตำบลราไวย์** มีกลุ่มเครือข่ายที่เป็นฐาน จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง หมู่ที่ 4-5 กลุ่มขนม หมู่ที่ 4 และกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า หมู่ที่ 4-5 ศึกษาเรียนรู้ว่ากลุ่มเครือข่ายทั้ง 3 กลุ่มใช้กระบวนการใดบ้างในการขับเคลื่อนกลุ่ม กรณีกลุ่มใหม่ ให้กลุ่มใหม่เรียนรู้กระบวนการของกลุ่มเครือข่ายที่เป็นฐาน กรณีของกลุ่มเดิม ซึ่งปัจจุบันแยกกันอยู่ ใช้กระบวนการเครือข่ายเช่นเดียวกัน โดยใช้กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจเป็นตัวตั้ง เชื่อมกับผู้นำชุมชน นำเสนอแนวคิดกับตัวแทนกลุ่มต่างๆ สมาชิกของกลุ่มต่างๆ สามารถประชาสัมพันธ์แทนกันได้ ในกลุ่มราไวย์ จัดตั้งเป็น “คณะกรรมการเครือข่าย” ศักยภาพของกลุ่ม ชุมชน งานที่จะรองรับ เช่น กรณีของกลุ่มซักรีด กลุ่มอูร์กลาไวย์เข้ามาร่วมกับกลุ่มอื่นๆ ได้ ภายหลังจากมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลียเข้ามา มีการดำเนินงานให้เกิดการรวม โดยใช้กลุ่มออมทรัพย์เป็นฐานในการรวม **ตำบลป่าคลอก** ศึกษาบริบทของพื้นที่ ศึกษาถึงความเป็นมาของการรวมกลุ่ม มีการขยายความคิด โยนหินถมทาง บูรณาการแนวคิดเดิมเข้ากับแนวคิดใหม่

6.2.2 ผลการดำเนินงาน ประเด็นการฟื้นฟูและพัฒนาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน เป้าหมาย พบว่า **ตำบลรัชฎา** มีการทำบัญชีครัวเรือน เกิดการรวมภายในกลุ่มต่างๆ มีการถ่ายทอดกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม สนับสนุนกลุ่มเยาวชนของชุมชนโดยใช้เงินออมของกลุ่ม ลดหนี้สินนอกระบบลงได้ **ตำบลราไวย์** ชาวบ้านมีการ ออมมากขึ้น มีเงินมากขึ้นจากการที่มูลนิธิอีอีพีเวิร์คประเทศออสเตรเลียช่วยเหลือเรื่องอาชีพเสริม การทำบัญชีครัวเรือน กลุ่มอาชีพเกิดการรวมตัวกัน ได้รับอุปกรณ์เสริมจากมูลนิธิอีอีพีเวิร์คประเทศออสเตรเลีย เกิดการขยายตลาดเพิ่มขึ้น มีโครงการให้ออกร้าน พบเพื่อน พัฒนาเป็นเครือข่าย ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน **ตำบลป่าคลอก** กลุ่มอาชีพเกิดสภาพคล่อง เช่น กลุ่มข้าวสาร หมู่ที่ 4 บ้านท่าสัก เกิดโครงการลดรายจ่าย ให้ความรู้เรื่องการลดรายจ่าย เศรษฐกิจพอเพียง

6.2.3 ผลการดำเนินงาน ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างเครือข่าย พบว่า **ตำบลรัชฎา** กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อมกับกลุ่มประมงพื้นบ้านมีการทำงานร่วมกัน เชื่อมประสานงานกัน มีหน่วยงานภาครัฐร่วมทำงานเป็นเครือข่ายกับชุมชน ชาวบ้านสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เอง **ตำบลราไวย์** มีเครือข่ายเดิมอยู่แล้ว ส่งเสริมกลุ่มใหม่โดยศึกษารูปแบบการประกอบอาชีพ ศึกษาบริบทของพื้นที่เป็นหลัก มีหน่วยงานภาครัฐร่วมทำงานเป็นเครือข่ายกับชุมชน มีพื้นที่ภายในจังหวัด ได้แก่ ตำบลรัชฎา ตำบลไม้ขาว ตำบลป่าคลอก ร่วมเป็นเครือข่ายทำงานกับชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้น เมื่อ

เห็นมูลนิธิฯ ทำงานกับชุมชน ตำบลป่าคอก เกิดการเชื่อมโยง ประสานงานกับองค์กรภายนอกตำบลมากกว่า ภายในตำบลป่าคอก

6.3 ความประทับใจ/ความพึงพอใจ ในการทำงานครั้งนี้

6.3.1 ในอดีต ชาวบ้านคิดแต่เรื่องของตนเอง เมื่อมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย เข้ามาสนับสนุน พบว่า ชาวบ้านเริ่มคิดเป็นกลุ่ม การศึกษาดูงานร่วมกัน ทำให้เกิดเครือข่ายให้กับชาวบ้าน ได้ช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

6.3.2 ชาวบ้านลดความขัดแย้ง หันหน้ามาพูดคุยกัน ทำงานร่วมกันได้มากขึ้น

6.3.3 เกิดการเรียนรู้คนทำงานด้วยกัน เรียนรู้กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพคนทำงานด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ

6.3.4 ได้รับความรู้เพิ่มทั้งทางตรงและทางอ้อม

6.3.5 ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน

6.3.6 ภาคประชาชนเข้าใจกระบวนการรวมกลุ่ม การออม การทำงานเชิงกระบวนการมากขึ้น

6.3.7 มีความพึงพอใจหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนด้านต่างๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในฐานะคณะที่ปรึกษาด้านวิชาการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของมูลนิธิฯ

6.3.8 มีความพึงพอใจที่เห็นขบวนการภาคประชาชน ขับเคลื่อนได้ด้วยตนเองมากขึ้น

6.3.9 ประทับใจคนทำงานด้วยกัน

6.4 สิ่งที่เป็นปัญหา/อุปสรรค/ข้อขัดข้อง ในการทำงานครั้งนี้

6.4.1 การบริหารเวลาให้สามารถทำงานได้ทันทุกหน่วยงาน

6.4.2 ต้องสู้กันทางความคิดกับหน่วยงานอื่นๆ

6.4.3 การมองบริบทชุมชนไม่ชัดเจน ติดต่อเฉพาะผู้นำ ไม่ได้กระจาย ไม่ฝังตัวในชุมชน

6.4.4 แนวคิดขององค์กรภาคประชาชน (สภาตำบล) มีการครอบงำความคิดชุมชน

6.4.5 องค์กรเครือข่ายมีแนวคิดต้องพึ่งตนเอง ภาครัฐมักไขว่คว้า ไม่ใช้กระบวนการ เป็นการสนับสนุนแบบ “ให้เปล่า” ซึ่งแนวคิดของภาครัฐกับมูลนิธิฯ ต่างกัน

6.4.6 นักการเมืองไม่มีความเข้าใจระบบงานของมูลนิธิฯ

6.4.7 มิติทางสังคมพื้นที่รัชฎามีความหลากหลายของคนมาก การสร้างกระบวนการให้ชาวบ้าน เข้าใจตรงกัน ทำได้ค่อนข้างยาก

6.4.8 การเมืองท้องถิ่นมีอิทธิพลมาก โดยเฉพาะช่วงหาเสียงเลือกตั้ง

6.4.9 เกิดการรวมกลุ่มหลวมๆ เพื่อของงบประมาณ

6.5 ความคาดหวัง/มุ่งหวังที่จะทำงานเพื่อชุมชนในอนาคต

6.5.1 สร้างสวัสดิการให้กับสมาชิก และเครือข่าย

6.5.2 สร้างกลุ่มใหม่เพิ่มเติม

6.5.3 มีธุรกิจของชุมชนโดยตรง สร้างรายได้ให้สมาชิก สร้างสวัสดิการชุมชน

6.5.4 มีตัวแทนกลุ่มไปขับเคลื่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อของงบประมาณสนับสนุน

6.5.5 การเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นรูปธรรมชัดเจน มีการออกร้าน สมาชิกประชาสัมพันธ์แทน

กันได้

6.5.6 มีการดำเนินการครบทุกกิจกรรมที่ชาวบ้านต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิฯ

6.5.7 ควรมีโครงการลักษณะนี้ต่อเนื่อง อย่างน้อย 2-3 ปี

6.5.8 ในขณะนี้เพียงแค่การจุดประกายเท่านั้น การดำเนินการต้องมีต่อไป

6.6 ข้อเสนอแนะ/อื่นๆ

6.6.1 การเขียนโครงการพัฒนา ต้องไม่ทำร้ายชาวบ้านทั้งทางตรงและทางอ้อมในระยะยาว

6.6.2 ควรให้ชาวบ้านเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

6.6.3 ควรคำนึงถึงเสมอว่า “ชุมชนต้องอยู่ได้” ไม่พึ่งองค์กรอื่นเสมอ ต้องมีหลักคิดว่า “มาช่วยชาวบ้าน ไม่ใช่มาจัดการชาวบ้าน”

6.6.4 ควรมีการพัฒนาคนทำงานก่อน โดยการศึกษาดูงานต่างประเทศ

6.6.5 ควรศึกษาบริบทชุมชนให้ชัดเจนก่อนทำงาน

7. การอภิปรายผล

โครงการพัฒนาชุมชนพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาตำบลรัชฎา ตำบลป่าคลอก และตำบลราไวย์ ดำเนินการโดยมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ได้ช่วยเหลือกลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่รับผิดชอบ จำนวนทั้งสิ้น 49 โครงการ ตลอดระยะเวลา 18 เดือน ซึ่งมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย มีผลลัพธ์ที่ต้องการจากโครงการ คือ เกิดกลุ่มในชุมชนที่สามารถดำเนินงานต่อเนื่องได้ด้วยตนเอง ทั้งทางด้านการเกษตร ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การดำเนินโครงการ มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย จึงมุ่งสร้างกลุ่มใหม่ พัฒนาศักยภาพกลุ่มเก่า บูรณาการกลุ่มใหม่และกลุ่มเก่าให้สามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้ โดยมีผู้ประสานงานโครงการซึ่งเป็นบุคคลในพื้นที่ มีความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆ เข้าใจบริบทชุมชนของพื้นที่ ดำเนินโครงการ เป็นผู้เชื่อมประสาน และในขณะเดียวกัน มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับงาน เพื่อเป็นเครือข่ายการทำงานพัฒนาให้กับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ต่างๆ ด้วย

ชุมชนมีความคาดหวังและพึงพอใจที่ได้รับความช่วยเหลือแบบ “ให้ก่อน คืนภายหลัง” ซึ่งมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ช่วยเหลือเป็นวัสดุ อุปกรณ์ เงินทุนหมุนเวียน เข้าร่วมอบรม ศึกษาดูงาน ออกร้าน อื่นๆ โดยช่วยเหลือในนามของกลุ่มที่มีตัวตนและยั่งยืนได้ การออมเป็นกลไกสำคัญที่มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย นำมาใช้เพื่อเป็นกาวใจร้อยเรียงสมาชิกกลุ่มให้มีความผูกพัน รับผิดชอบต่อการเป็นสมาชิกกลุ่ม เข้าทำนองว่า “กลุ่มอยู่ได้ สมาชิกอยู่รอด” การประทับประคองให้กลุ่มยืนหยัดอยู่ได้เป็นสิ่งที่ยาก แต่การสร้างกลุ่มให้อยู่ได้อย่างยั่งยืนเมื่อมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ถอยออกไป เป็นสิ่งที่ยากกว่า มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ตระหนักถึงสิ่งนี้ ปฏิภาณอันแน่วแน่ที่จะไปให้ถึง “ความยั่งยืนของกลุ่มของกลุ่มต่างๆ” ที่ช่วยเหลือ สนับสนุน ทำให้เกิดการดำเนินโครงการที่ชุมชน ชาวบ้าน ได้ใกล้ชิดกับบุคลากรภาครัฐ ภาค NGO ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน เพื่อเป็นเครือข่ายให้ร่วมด้วยช่วยกันต่อไปในอนาคต ความช่วยเหลือแบบ “ให้เปล่า” ที่ชาวบ้านเคยได้รับ อาจจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้ชาวบ้าน ชุมชน เพียงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ยั่งยืนและไม่ยืนยาว ขณะนี้ มูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย ได้ทำให้เกิดความคิด “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ขึ้นในกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ เริ่มตั้งแต่เริ่มต้นคิดหาปัญหาของกลุ่มเพื่อเสนอโครงการขอรับความช่วยเหลือจากมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค ประเทศออสเตรเลีย โครงการที่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจึงแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ จึงมีเสียงตอบรับจากชุมชนที่ได้รับความช่วยเหลือในเชิงบวก ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการดำเนินงานของมูลนิธิอีอีพีเวิร์ค

ประเทศออสเตรเลีย อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ส่วนประเด็นการมีความรู้ความเข้าใจในการทำโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ให้เป็นรู้จัก และการเข้ามามีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ การดำเนินโครงการและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง การสร้างเครือข่ายทั้งภายในตำบล ต่างตำบล ต่างจังหวัด เป็นประเด็นที่ชาวบ้านส่วนใหญ่คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

8.1.1 ควรสร้างความร่วมมือเป็นเครือข่ายในการทำงานพัฒนา เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น ภาค NGO ภาคประชาสังคม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อผนึกกำลังกันทำงานแบบเป็นองค์รวมอย่างหลากหลายทุกภาคส่วน

8.1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทสำคัญในการทำงานพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นการทำงานบูรณาการกัน สร้างความเข้าใจร่วมกันให้ตระหนักว่าการพัฒนาท้องถิ่นต้องได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนด้วย

8.1.3 ควรมีการศึกษาวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment Research) โดยหน่วยงานภายนอก ในพื้นที่เป้าหมายก่อนให้การสนับสนุนโครงการ

8.1.4 การบริหารโครงการ ควรมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome) ที่กลุ่มเป้าหมายจะได้รับจากการดำเนินโครงการ มากกว่าผลผลิต (Output) ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน

8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 การศึกษาวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นของประชาชนที่มีต่อโครงการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต

8.2.2 การศึกษาสถานการณ์ สภาพปัญหา แนวทางการพัฒนาของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต

8.2.3 การพัฒนาศักยภาพองค์กรเพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาจังหวัดในโซนอันดามัน

9. บรรณานุกรม

มูลนิธิอิสิฟเวิร์ค ประเทศไทย. จดหมายข่าว. ภูเก็ต.

สถาบันการพัฒนาชุมชน. (2559). กระบวนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. [Online]. เข้าถึงได้จาก www.train.cdd.go.th/ (สืบค้นวันที่ 27 กันยายน 2559).

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. (2549). ตามรอยพระยุคลบาทเศรษฐกิจพอเพียง. เอกสารนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี วันที่ 1-10 มิถุนายน 2549. ม.ป.ท.